



Europeiska
unionens råd

Bryssel den 14 juni 2022
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2021/0376 (COD)

9768/1/22
REV 1

LIMITE

EF 155
ECOFIN 557
CODEC 842

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller delegeringsarrangemang, hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering, tillhandahållande av förvarings- och depåförvaringstjänster samt låneutgivning från alternativa investeringsfonder

För delegationerna bifogas ordförandeskapets slutliga kompromisstext i syfte att nå en allmän riktlinje.

Förslag till**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**

om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller delegeringsarrangemang, hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering, tillhandahållande av förvarings- och depåförvaringstjänster samt låneutgivning från alternativa investeringsfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

¹ EUT C , , s. .

(1) I enlighet med artikel 69 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU² har kommissionen sett över tillämpningen och tillämpningsområdet för det direktivet och kommit fram till att målen att integrera unionsmarknaden för alternativa investeringsfonder (*AIF-fonder*), säkerställa en hög nivå på investerarskyddet och skydda den finansiella stabiliteten till största delen har uppfyllts. I den översynen konstaterade kommissionen dock också att det finns ett behov av att harmonisera reglerna för förvaltare av alternativa investeringsfonder (*AIF-förvaltare*) som förvaltare låneutgivande AIF-fonder för att förtydliga de standarder som är tillämpliga på AIF-förvaltare som delegerar sina uppgifter till tredje part, säkerställa likabehandling av förvaringsinstitut, förbättra gränsöverskridande tillgång till förvaringstjänster, optimera insamlingen av tillsynsuppgifter och underlätta användningen av verktyg för likviditetshantering i hela unionen. Därför är ändringar nödvändiga för att åtgärda dessa luckor i lagstiftningen för att förbättra tillämpningen av direktiv 2011/61/EU.

(2) Ett stabilt delegeringssystem, likabehandling av förvaringsinstitut, enhetlighet i tillsynsrapporteringen och ett harmoniserat tillvägagångssätt för användningen av verktyg för likviditetshantering är lika nödvändigt för förvaltningen av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*). Det är därför lämpligt att även ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG³, som innehåller bestämmelser om auktorisation för och drift av fondföretag, när det gäller delegering, förvaring av tillgångar, tillsynsrapportering och hantering av likviditetsrisker.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

(3) För att öka effektiviteten i AIF-förvaltares verksamhet bör förteckningen över auktoriserade sidotjänster i artikel 6.4 i direktiv 2011/61/EU utvidgas till att omfatta de uppgifter som utförs av en administratör i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011⁴ (*administration av referensvärden*) och kreditförvaltning som regleras i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167⁵. För fullständighetens skull bör det också klargöras att en AIF-förvaltare bör omfattas av de ovannämnda rättsakterna när den tar på sig uppgifter som utförs av en administratör av referensvärden eller när den tillhandahåller kreditförvaltning.

(3a) För att öka den rättsliga säkerheten för AIF-förvaltare och fondföretags förvaltare vad gäller de tjänster som de kan tillhandahålla tredje parter, bör det klargöras att AIF-förvaltare och fondföretags förvaltare har rätt att till förmån för tredje parter utföra samma verksamheter och tjänster som de redan tillhandahåller med avseende på de AIF-fonder och fondföretag som de förvaltar, förutsatt att detta inte skapar ohanterliga intressekonflikter. Denna möjlighet skulle också stödja den internationella konkurrenskraften hos AIF-förvaltare och fondföretags förvaltningsbolag i Europa genom att möjliggöra stordriftsfördelar och bidra till en diversifiering av inkomstkällorna.

(4) För att säkerställa rättslig säkerhet bör det klargöras att AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster som omfattar finansiella instrument omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁶. När det gäller andra tillgångar som inte är finansiella instrument bör AIF-förvaltare vara skyldiga att uppfylla kraven i direktiv 2011/61/EU.

4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

5 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167 av den 24 november 2021 om kreditförvaltare och kreditförvärvare och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU (EUT L 438, 8.12.2021, s. 1).

6 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(5) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av kraven i artiklarna 7 och 8 i direktiv 2011/61/EU på AIF-förvaltares nödvändiga personalresurser bör det klargöras att AIF-förvaltare vid tidpunkten för ansökan om auktorisation bör förse de behöriga myndigheterna med information om de mänskliga och tekniska resurser som AIF-förvaltaren kommer att använda för att utföra sina uppgifter och, i tillämpliga fall, för att övervaka dem som förvaltaren har delegerat uppgifter till. Minst två högre chefer bör vara anställda eller leda AIF-förvaltarens verksamhet på heltid och ha sin hemvist i unionen. Oaktat detta lagstadgade minimum kan mer resurser behövas beroende på AIF-fondens storlek och komplexitet.

(6) För att förbättra den enhetliga tillämpningen av direktiv 2011/61/EU bör det klargöras att delegeringsreglerna i artikel 20 är tillämpliga på alla funktioner som förtecknas i bilaga I till det direktivet och på de sidotjänster som avses i artikel 6.4 i det direktivet.

(7) Marknadsföringen av fonder sker inte alltid direkt av AIF-förvaltaren utan av en eller flera distributörer, antingen för AIF-förvaltarens räkning eller för egen räkning. Det kan också finnas fall där en oberoende finansiell rådgivare marknadsför en fond utan AIF-förvaltarens vetskap. De flesta fonddistributörer omfattas av lagstadgade krav enligt direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2016/97, som fastställer räckvidden och omfattningen av deras ansvar gentemot sina egna kunder. Detta direktiv bör därför erkänna mångfalden av distributionsarrangemang och de befintliga skyddsåtgärderna för arrangemang genom vilka en distributör agerar för egen räkning när den marknadsför AIF-fonden enligt direktiv 2014/65/EU eller genom livförsäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med direktiv 2016/97/EU, i vilket fall bestämmelserna om delegering i det här direktivet inte bör tillämpas, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan AIF-förvaltaren och distributören.

(8) För att utveckla en tillförlitlig översikt över delegeringsverksamheten i unionen och ge underlag för framtida tillsynsåtgärder bör AIF-förvaltare regelbundet till de behöriga myndigheterna tillhandahålla information om delegeringsarrangemang som inbegriper delegering av kollektiva eller diskretionära funktioner för portföljförvaltning eller riskhantering. AIF-förvaltare bör därför rapportera information om de som fått delegerade uppgifter, förteckningen över och beskrivningen av de delegerade verksamheterna, det belopp och den procentandel av de förvaltade AIF-fondernas tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för funktionen för portföljförvaltning, en beskrivning av AIF-förvaltarens tillsyn, övervakning och kontroll av den som delegerats uppgifter, information om arrangemangen för vidaredelegering och datum för inledande och upphörande av arrangemangen för delegering och vidaredelegering. För tydlighetens skull bör det specificeras att de uppgifter som samlas in om den procentandel av de förvaltade AIF-fondernas tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för funktionerna för portföljförvaltning syftar till att ge en bättre överblick över hur delegering tillämpas och inte i sig är en evidensbaserad indikator för fastställande av lämpligheten vad gäller innehåll eller riskhantering, eller effektiviteten i förvaltarens tillsyns- eller kontrollarrangemang. Denna information bör lämnas till de behöriga myndigheterna som en del av tillsynsrapporteringen enligt artikel 24 i direktiv 2011/61/EU.

(8a) Eftersom en AIF-förvaltare har möjlighet att använda finansiell hävstång och under vissa förhållanden kan bidra till att det byggs upp systemrisker eller oro på marknaderna, bör det fastställas särskilda krav för AIF-förvaltare som använder finansiell hävstång i betydande omfattning. För att uppnå en enhetlig tillämpning av dessa krav bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att närmare fastställa när finansiell hävstång ska anses användas i betydande omfattning.

(9) Gemensamma regler bör också fastställas för att upprätta en effektiv inre marknad för låneutgivande AIF-fonder, för att säkerställa en enhetlig nivå på investerarskyddet i unionen, göra det möjligt för AIF-fonder att utveckla sin verksamhet genom låneutgivning i alla unionens medlemsstater och underlätta EU-företagens tillgång till finansiering, vilket är ett av kapitalmarknadsunionens viktigaste mål⁷. Med tanke på den snabbt växande privata kreditmarknaden är det dock nödvändigt att ta itu med de potentiella mikrorisker och makrotillsynsrisker som låneutgivande AIF-fonder kan utgöra och sprida till det bredare finansiella systemet. De regler som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande fonder bör harmoniseras för att förbättra riskhanteringen på finansmarknaden och öka insynen för investerare. För tydlighetens skull bör det specificeras att de bestämmelser i detta direktiv som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder inte bör hindra medlemsstaterna från att inrätta nationella ramar för produkter där man definierar vissa kategorier av AIF-fonder i enlighet med mer restriktiva regler. Dessa nationella regler bör vara tillämpliga på AIF-fonder som är etablerade i den medlemsstat som har beslutat att utöva sin skönsmässiga bedömning, i den mån dessa regler är mer restriktiva än de allmänna bestämmelserna i detta direktiv.

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan* (COM(2020) 590 final).

(9a) AIF-fonder som beviljar lån till konsumenter omfattas av kraven i andra instrument i unionsrätten som är tillämpliga på utlåning till konsumenter, inbegripet direktiv (EU) 2021/2167 om kreditförvaltare och kreditförvärvare och direktiv 2008/48/EG om konsumentkreditavtal. I dessa instrument i unionsrätten fastställs det grundläggande skyddet för låntagare på EU-nivå. Medlemsstaterna bör dock på grundval av tvingande hänsyn till allmänintresset kunna förbjuda AIF-fonders låneutgivning till konsumenter.

(10) För att stödja den professionella förvaltningen av AIF-fonder och minska riskerna för den finansiella stabiliteten bör AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som bedriver låneutgivning ha effektiva riktlinjer, förfaranden och processer för att bevilja lån. De bör också genomföra effektiva riktlinjer, förfaranden och processer för att bedöma kreditrisken och för att administrera och övervaka kreditportföljen när de bedriver låneutgivning eller köper lån från tredje parter. Dessa riktlinjer, förfaranden och processer bör ses över regelbundet.

(11) För att begränsa risken för sammankoppling mellan låneutgivande AIF-fonder och andra finansmarknadsaktörer bör AIF-förvaltare av dessa AIF-fonder, om en låntagare är ett finansinstitut, åläggas att diversifiera sin risk och tillämpa särskilda gränser för sin exponering. De bör dessutom omfattas av en hävstångsgräns i syfte att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet. I linje med detta mål bör hävstångsgränsen vara densamma för alla låneutgivande AIF-fonder, oavsett om de marknadsförs till icke-professionella investerare eller endast till professionella investerare. Detta bör inte hindra medlemsstaterna från att införa en strängare hävstångsgräns på nationell nivå för AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare.

(12) För att begränsa intressekonflikter bör AIF-förvaltare och deras personal inte ta emot lån från de AIF-fonder som de förvaltar. På samma sätt bör AIF-fondens förvaringsinstitut och dess personal eller den som AIF-förvaltaren har delegerat uppgifter till och dess personal förbjudas att ta emot lån från de associerade AIF-fonderna.

(13) I direktiv 2011/61/EU bör AIF-fondernas rätt att ge ut lån och handla med dessa lån på andrahandsmarknaden bekräftas. För att undvika moraliska risker och upprätthålla den allmänna kreditkvaliteten för lån som ges ut av AIF-fonder bör sådana lån omfattas av krav på bibehållande av risk för att undvika situationer där lån ges ut enbart i syfte att sälja dem. ”Originate and distribute”-lån bör dock inte vara en investeringsstrategi som tillämpas av AIF-fonder, och AIF-förvaltare bör därför säkerställa att de endast förvaltar låneutgivande AIF-fonder vars investeringsstrategi inte består i att ge ut lån i syfte att sälja dem.

(14) Långfristiga illikvida lån som innehas av AIF-fonder kan skapa likviditetsobalanser om den auktoriserade AIF-fondens öppna struktur tillåter investerare att ofta lösa in sina andelar eller aktier i fonder. Det är därför nödvändigt att minska riskerna i samband med löptidsomvandlingen genom att införa en sluten struktur för låneutgivande AIF-fonder eftersom slutna fonder inte skulle vara sårbara för inlösenkrav och skulle kunna innehå utgivna lån till förfallodagen. En låneutgivande AIF-fond kan dock erbjuda möjligheter till inlösen mot bakgrund av sin investeringsstrategi och på grundval av ett likviditetshanteringssystem som minimerar likviditetsobalanser och säkerställer en rättvis behandling av investerarna. Det bör därför vara möjligt för AIF-förvaltare att förvalta sådana AIF-fonder förutsatt att vissa krav uppfylls som kommer att specificeras i tekniska standarder för tillsyn. De tekniska standarderna för tillsyn bör ta hänsyn till vilken typ av låneutgivning AIF-förvaltaren ägnar sig åt, särskilt om AIF-förvaltaren endast tillhandahåller aktieägarlån som kan betraktas som egetkapitalliknande och som utgör en mindre risk än lån till tredje parter.

(15) Det bör klargöras att om en låneutgivande AIF-fond eller en AIF-förvaltare i fråga om sin förvaltade AIF-fonds utlåningsverksamhet omfattas av kraven i direktiv 2011/61/EU och av kraven i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013⁸, (EU) nr 346/2013⁹ och (EU) nr 2015/760¹⁰, bör de särskilda produktregler som fastställs i artikel 3 i förordning (EU) nr 345/2013, artikel 3 i förordning (EU) nr 346/2013 och kapitel II i förordning (EU) 2015/760 ha företräde framför de mer allmänna regler som fastställs i direktiv 2011/61/EU.

(15a) På grund av den potentiellt illikvida och långfristiga karaktären hos de låneutgivande AIF-fondernas tillgångar har AIF-förvaltarna särskilda svårigheter att efterleva ändringar av fondbestämmelserna och lagstadgade krav som införs under livscykeln för de låneutgivande AIF-fonder som de förvaltar utan att det påverkar investerarnas tillit och förtroende. Det är därför nödvändigt att fastställa övergångsbestämmelser för låneutgivande AIF-fonder som har bildats före antagandet av detta direktiv.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

(16) För att stödja tillsynsmyndigheternas marknadsövervakning bör informationsinsamlingen och informationsutbytet genom tillsynsrapportering förbättras. Dubbla rapporteringskrav enligt unionslagstiftning och nationell lagstiftning, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014¹¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834¹², Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012¹³ och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013¹⁴, skulle kunna undanröjas för att förbättra effektiviteten och minska de administrativa bördorna för AIF-förvaltare. De europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA-myndigheterna) och Europeiska centralbanken (ECB) bör, vid behov med stöd av nationella behöriga myndigheter, bedöma de olika tillsynsmyndigheternas behov av uppgifter så att ändringarna av mallen för tillsynsrapportering för AIF-förvaltare blir ändamålsenliga.

(17) Som förberedelse för framtida ändringar av tillsynsrapporteringsskyldigheterna bör omfattningen av de uppgifter som kan krävas från AIF-förvaltare utvidgas genom att begränsningarna, som är inriktade på större transaktioner och exponeringar eller motparter, tas bort. Om Esma fastställer att det är motiverat att regelbundet lämna fullständiga upplysningar om portföljer till tillsynsmyndigheter bör bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU anpassas till den nödvändiga utvidgningen av rapporteringens omfattning.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (Text av betydelse för EES) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/834 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller clearingkravet, ett tillfälligt upphävande av clearingkravet, rapporteringskraven, riskbegränsningsteknikerna för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart, registreringen och tillsynen av transaktionsregister samt kraven för transaktionsregister (EUT L 141, 28.5.2019, s. 42).

¹³ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 av den 17 oktober 2012 om statistik om värdepappersinnehav (EUT L 305, 1.11.2012, s. 6).

¹⁴ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos investeringsfonder (EUT L 297, 7.11.2013, s. 73).

(18) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av tillsynsrapporteringskyldigheterna bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) i enlighet med artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010¹⁵ för att fastställa innehåll, formulär och förfaranden i syfte att standardisera AIF-förvaltarnas rapporteringsprocess för tillsyn. I de tekniska standarderna för tillsyn bör det fastställas innehåll, formulär och förfaranden för att standardisera rapporteringsprocessen för tillsynen och därmed ersätta rapporteringsmallen i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013¹⁶. Dessa tekniska standarder för tillsyn och genomförande bör antas på grundval av ett utkast som har utarbetats av Esma. Den information som ska rapporteras om delegeringsarrangemang bör tydligt anges i texten till direktiv 2011/61/EU. När det gäller denna information bör den tekniska standarden för tillsyn begränsas till att fastställa en lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras i enlighet med direktiv 2011/61/EU, utan att det läggs till några inslag som inte föreskrivs i texten till det direktivet.

(19) För att standardisera rapporteringsprocessen för tillsynen bör kommissionen också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som har utarbetats av Esma när det gäller formulär och datastandarder, rapporteringsfrekvens och tidpunkt för AIF-förvaltarnas rapportering. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

¹⁶ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn (EUT L 83, 22.3.2013, s. 1).

(20) För att säkerställa ett effektivare svar på likviditetstryck i tider av marknadsstress och för att bättre skydda investerarna bör bestämmelser fastställas i direktiv 2011/61/EU för att genomföra rekommendationerna från Europeiska systemrisknämnden (ESRB)¹⁷.

(21) För att förvaltare av öppna AIF-fonder med säte i en medlemsstat ska kunna hantera inlösenstryck under stressade marknadsförhållanden bör de vara skyldiga att fastställa en lämplig uppsättning verktyg för likviditetshantering, inbegripet valet av minst två verktyg för likviditetshantering från den harmoniserade förteckning som anges i bilagan, utöver möjligheten att skjuta upp inlösen och aktivera sidofickor, under exceptionella omständigheter och i aktie- eller andelsägarnas intresse. Förvaltaren av en öppen AIF-fond bör genom undantag kunna välja endast ett verktyg för likviditetshantering från bilaga V om den AIF-fonden är auktoriserad som penningmarknadsfond. När en AIF-förvaltare fattar ett beslut om att aktivera eller inaktivera verktyget för likviditetshantering bör den underrätta tillsynsmyndigheterna om detta parallellt med aktiveringen. När sidofickor aktiveras bör tillsynsmyndigheterna underrättas inom rimlig tid före aktiveringen. Även om de behöriga myndigheterna inte ges befogenhet att godkänna användningen av ett verktyg för likviditetshantering innan det aktiveras, skulle detta underrättelsekrav göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort. Detta krav bör endast gälla tillfälligt senareläggande av inlösen, inlösen spärrar och sidofickor eftersom andra verktyg för likviditetshantering potentiellt kan användas ofta under normala marknadsförhållanden. De behöriga myndigheterna bör dock fortfarande, om de anser det lämpligt, kunna begära underrättelser för dessa andra verktyg för likviditetshantering, till exempel om verktygens centrala parametrar ändras eller om inlösen i form av apporttillgångar aktiveras.

¹⁷ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 7 december 2017 om likviditets- och hävstångsrisker i investeringsfonder, ESRB/2017/6, 2018/C 151/01.

(22) För att kunna fatta ett investeringsbeslut i linje med sin riskbenägenhet och sina likviditetsbehov bör investerare informeras om villkoren för användningen av verktyg för likviditetshantering. I synnerhet, och för att stärka investerarskyddet, bör det specificeras att användning av inlösen i form av apporttillgångar inte är lämpligt för icke-professionella investerare och därför endast bör aktiveras i syfte att tillmötesgå professionella investerares begäran om inlösen, samtidigt som man tar itu med riskerna för ojämlik behandling mellan inlösande investerare och andra andelsägare eller aktieägare.

(23) För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller likviditetsriskhantering av förvaltare av öppna fonder bör Esma utfärda riktlinjer i syfte att specificera förfarandet för att välja och använda verktyg för likviditetshantering för att underlätta marknads- och tillsynskonvergens.

(24) *utgår*

(25) Förvaringsinstitut spelar en viktig roll för att skydda investerarnas intressen och bör kunna utföra sina uppgifter oavsett vilken typ av förvaringsinstitut som förvarar tillgångarna. Det är därför nödvändigt att inkludera värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan när de tillhandahåller depåförvaringstjänster till AIF-fonder för att säkerställa att det under alla omständigheter finns ett stabilt informationsflöde mellan förvaringsinstitutet för en AIF-fonds tillgångar och förvaringsinstitutet. För att undvika överflödiga insatser bör förvaringsinstituten inte utföra due diligence-granskning på förhand om de avser att delegera förvaringen till värdepapperscentraler.

(26) För att förbättra tillsynssamarbetet och effektiviteten bör de behöriga värmyndigheterna kunna rikta en motiverad begäran till AIF-förvaltarens behöriga myndighet om att vidta tillsynsåtgärder mot en viss AIF-förvaltare.

(27) För att förbättra tillsynssamarbetet bör Esma dessutom kunna begära att en behörig myndighet lägger fram ett ärende inför Esma, om det ärendet har gränsöverskridande konsekvenser och kan påverka investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten. Esmas analyser av sådana ärenden kommer att ge andra behöriga myndigheter en bättre förståelse av de diskuterade frågorna och bidra till att förhindra liknande fall i framtiden och skydda AIF-marknadens integritet.

(28) För att stödja enhetlighet i tillsynen på området för delegering bör Esma få en bättre förståelse av tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, inbegripet på området för lämplig tillsyn över och kontroll av delegeringsarrangemang, i samtliga medlemsstater. I detta syfte bör den använda sig av rapporteringsskyldigheterna gentemot de behöriga myndigheterna, och av utövandet av sina befogenheter avseende enhetlighet i tillsynen på området för delegering, innan nästa översyn av detta direktiv äger rum. Esmas analys av de insamlade uppgifterna och av resultaten av utövandet av de egna befogenheterna avseende enhetlighet i tillsynen kommer att bidra till en rapport som bör tillhandahållas innan översynen inleds och som bör innehålla en analys av marknadspraxis för delegering, innehållsregler, förebyggande av brevlådeföretag och efterlevnad av tillhörande krav i direktivet samt uppgifter om eventuella ytterligare åtgärder som kan behövas för att stödja effektiviteten i de delegeringssystem som fastställs i direktiv 2011/61/EU.

(28a) Marknadsföringen av fonder sker inte alltid direkt av AIF-förvaltaren utan av en eller flera distributörer, antingen för AIF-förvaltarens räkning eller för egen räkning. Det kan också finnas fall där en oberoende finansiell rådgivare marknadsför en fond utan AIF-förvaltarens vetskap. De flesta fonddistributörer omfattas av lagstadgade krav enligt direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2016/97, som fastställer räckvidden och omfattningen av deras ansvar gentemot sina egna kunder. Detta direktiv bör därför erkänna mångfalden av distributionsarrangemang och de befintliga skyddsåtgärderna för arrangemang genom vilka en distributör agerar för egen räkning när den marknadsför fondföretag enligt direktiv 2014/65/EU eller genom livförsäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med direktiv 2016/97/EU, i vilket fall bestämmelserna om delegering i det här direktivet inte bör tillämpas, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan förvaltningsbolaget och distributören.

(29) Vissa koncentrerade marknader saknar ett konkurrenskraftigt utbud av förvaringstjänster. För att åtgärda denna brist på tjänsteleverantörer som kan leda till ökade kostnader för AIF-förvaltare och en mindre effektiv AIF-marknad kan medlemsstaterna bemyndiga de behöriga myndigheterna att tillåta AIF-förvaltare eller AIF-fonder att upphandla förvaringstjänster i andra medlemsstater. För att säkerställa att denna möjlighet att tillåta att ett förvaringsinstitut utses i en annan medlemsstat inte återskapar ett förvaringsinstitutspass, bör den endast utnyttjas när villkoren i detta direktiv är uppfyllda och med förhandsgodkännande från AIF-fondens behöriga myndigheter. Eftersom tillstånd att upphandla förvaringstjänster i andra medlemsstater inte bör beviljas automatiskt ens när de ovannämnda villkoren är uppfyllda, bör de behöriga myndigheterna ge sitt förhandsgodkännande på grundval av en bedömning från fall till fall av bristen på relevanta förvaringstjänster inom AIF-fondens jurisdiktion, med hänsyn till AIF-fondens investeringsstrategi.

(30) Införandet av möjligheten att utse ett förvaringsinstitut i en annan medlemsstat bör åtföljas av ökad tillsyn. Förvaringsinstitutet bör därför vara skyldigt att samarbeta inte bara med sina behöriga myndigheter utan också med de behöriga myndigheterna för den AIF-fond som har utsett förvaringsinstitutet och med de behöriga myndigheterna för den AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonden, om dessa behöriga myndigheter är belägna i en annan medlemsstat än förvaringsinstitutet.

(31) För att bättre skydda investerare bör informationsflödet från AIF-förvaltare till AIF-investerare ökas. För att AIF-investerare bättre ska kunna spåra investeringsfondens utgifter bör AIF-förvaltare identifiera de avgifter som AIF-förvaltaren eller dess dotterbolag ska betala samt regelbundet rapportera om alla avgifter som direkt eller indirekt tilldelas AIF-fonden eller någon av dess investeringar. AIF-förvaltare bör också vara skyldiga att rapportera till investerare om portföljsammansättningen av utgivna lån.

(32) För att öka insynen på marknaden och effektivt utnyttja tillgängliga marknadsuppgifter om AIF-fonder bör Esma ha rätt att offentliggöra de marknadsuppgifter som den förfogar över i aggregerad eller sammanfattande form, och därför bör sekretesskraven lättas för att tillåta sådan användning av uppgifterna.

(33) Tillträdet till den inre marknaden bör fastställas på ett sådant sätt att lika villkor säkerställs för alla marknadsaktörer, vilket förutsätter att krav införs för harmonisering av sådant tillträde. Kraven för enheter i tredjeland som har tillträde till den inre marknaden bör anpassas till de standarder som fastställs i de gemensamma åtgärder som EU:s medlemsstater vidtar i fråga om icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849. Kraven bör också säkerställa ett lämpligt och effektivt utbyte av information i skattefrågor i enlighet med internationella normer såsom de som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet, i syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna att utföra sina uppgifter i enlighet med detta direktiv.

(34) Direktiv 2009/65/EG bör säkerställa jämförbara villkor för fondföretagens förvaltningsbolag om det inte finns någon anledning att bibehålla regleringsskillnader för fondföretag och AIF-förvaltare. Detta handlar om ett system för delegering, lagstadgad behandling av förvaringsinstitut, krav på tillsynsrapportering och tillgängligheten hos och användningen av verktyg för likviditetshantering.

(35) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av de innehållskrav som gäller för fondföretags förvaltningsbolag bör det klargöras att förvaltningsbolagen vid tidpunkten för ansökan om auktorisation bör förse de behöriga myndigheterna med information om de personalresurser och tekniska resurser som de kommer att använda för att utföra sina uppgifter och, i tillämpliga fall, övervaka den som de har delegerat uppgifter till. Minst två högre chefer bör vara anställda eller leda förvaltningsbolagets verksamhet på heltid och ha sin hemvist i unionen. Oavsett detta lagstadgade minimum kan mer resurser behövas beroende på förvaltningsbolagets storlek och komplexitet.

(36) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av direktiv 2009/65/EG bör det klargöras att delegeringsreglerna i artikel 13 i det direktivet är tillämpliga på alla funktioner som förtecknas i bilaga II till det direktivet och på de sidotjänster som avses i artikel 6.3 i det direktivet.

(37) För att anpassa de rättsliga ramarna i direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG med avseende på delegering bör det krävas att fondföretagens förvaltningsbolag motiverar sin delegering av uppgifter för de behöriga myndigheterna och anger objektiva skäl för delegeringen.

(38) För att utveckla en tillförlitlig översikt över delegeringsverksamheten i unionen enligt artikel 13 i direktiv 2009/65/EG och ge underlag för framtida tillsynsåtgärder bör förvaltningsbolag regelbundet till de behöriga myndigheterna för de fondföretag som de förvaltar tillhandahålla information om delegeringsarrangemang som inbegriper delegering av kollektiva eller diskretionära funktioner för portföljförvaltning eller riskhantering. Förvaltningsbolag bör därför rapportera information om de som fått delegerade uppgifter, förteckningen över och beskrivningen av de delegerade verksamheterna, det belopp och den procentandel av de förvaltade fondföretagens tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för funktionen för portföljförvaltning, en beskrivning av förvaltningsbolagets tillsyn, övervakning och kontroll av den som delegerats uppgifter, information om arrangemangen för vidaredelegering och datum för inledande och upphörande av arrangemangen för delegering och vidaredelegering. För tydlighetens skull bör det specificeras att de uppgifter som samlas in om den procentandel av de förvaltade fondföretagens tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för funktionerna för portföljförvaltning syftar till att ge en bättre överblick över delegeringen och inte i sig är en evidensbaserad indikator för fastställande av lämpligheten vad gäller innehåll eller riskhantering, eller effektiviteten i förvaltarens tillsyns- eller kontrollarrangemang. Denna information bör lämnas som en del av de regelbundna rapporter som förvaltningsbolag är skyldiga att tillhandahålla sina behöriga myndigheter.

(39) *utgår*

(40) För att ytterligare anpassa reglerna för delegering av befogenheter till AIF-förvaltare och fondföretag och för att uppnå en mer enhetlig tillämpning av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att närmare fastställa villkoren för delegering från ett fondföretags förvaltningsbolag till en tredje part och de villkor enligt vilka ett förvaltningsbolag för ett fondföretag kan anses vara ett brevlådeföretag och därför inte längre kan betraktas som förvaltare av ett fondföretag. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹⁸. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(41) Genom detta direktiv genomförs ESRB:s rekommendationer om harmonisering av verktyg för likviditetshantering och deras användning av förvaltare av öppna fonder, däribland fondföretag, för att möjliggöra ett effektivare svar på likviditetstryck i tider av marknadspåverkan och bättre skydd för investerare.

¹⁸ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(42) För att fondföretagens förvaltningsbolag med säte i en medlemsstat ska kunna hantera inlösenstryck under stressade marknadsförhållanden bör de vara skyldiga att fastställa en lämplig uppsättning verktyg för likviditetshantering, inbegripet valet av minst två verktyg för likviditetshantering från den harmoniserade förteckning som anges i bilagan, utöver möjligheten att skjuta upp inlösen och aktivera sidofickor, under exceptionella omständigheter och i andelsägarnas intresse. Förvaltningsbolaget bör i undantagsfall kunna välja endast ett verktyg för likviditetshantering från bilaga IIA om fondföretaget är auktoriserat som penningmarknadsfond. När ett förvaltningsbolag fattar beslut om att aktivera eller inaktivera verktyget för likviditetshantering bör det underrätta tillsynsmyndigheterna om detta parallellt med aktiveringen. När sidofickor aktiveras bör tillsynsmyndigheterna underrättas inom rimlig tid före aktiveringen. Även om de behöriga myndigheterna inte ges befogenhet att godkänna användningen av ett verktyg för likviditetshantering innan det aktiveras, skulle detta underrättelsekrav göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att bättre hantera potentiella spridningseffekter av likviditetspåfrestningar på marknaden i stort. Detta krav bör endast gälla tillfälligt senareläggande av inlösen, inlösen spärrar och sidofickor eftersom andra verktyg för likviditetshantering potentiellt kan användas ofta under normala marknadsförhållanden. De behöriga myndigheterna bör dock fortfarande, om de anser det lämpligt, kunna begära underrättelser för dessa andra verktyg för likviditetshantering, till exempel om verktygens centrala parametrar ändras eller om inlösen i form av apporttillgångar aktiveras.

(43) För att kunna fatta ett investeringsbeslut i linje med sin riskbenägenhet och sina likviditetsbehov bör investerare i fondföretag informeras om villkoren för användning av verktyg för likviditetshantering. I synnerhet, och för att stärka investerarskyddet, bör det specificeras att användning av inlösen i form av apporttillgångar inte är lämpligt för icke-professionella investerare och därför endast bör aktiveras i syfte att tillmötesgå professionella investerares begäran om inlösen, samtidigt som man tar itu med riskerna för ojämlig behandling mellan inlösande investerare och andra andelsägare.

(44) *utgår*

(45) För att säkerställa en konsekvent harmonisering när det gäller fondföretagsförvaltares hantering av likviditetsrisker bör Esma utfärda riktlinjer för att närmare fastställa förfarandet för att välja och använda verktyg för likviditetshantering för att underlätta marknads- och tillsynskonvergens.

(46) För att stödja tillsynsmyndigheternas marknadsövervakning bör insamlingen och utbytet av information genom tillsynsrapportering förbättras genom att fondföretagen åläggs rapporteringsskyldigheter. De europeiska tillsynsmyndigheterna och ECB bör, vid behov med stöd från nationella behöriga myndigheter, uppmanas att bedöma de olika tillsynsmyndigheternas behov av uppgifter med beaktande av de befintliga rapporteringskraven enligt annan unionslagstiftning och nationell lagstiftning, särskilt förordning (EU) nr 600/2014, förordning (EU) nr 2019/834, förordning (EU) nr 1011/2012 och förordning (EU) nr 1073/2013. Resultatet av detta förberedande arbete skulle möjliggöra ett välgrundat policybeslut om i vilken utsträckning och i vilken form fondföretag bör rapportera till de behöriga myndigheterna om sin verksamhet, sina tillgångars likviditet, urvalet och aktiveringen av verktyg för likviditetshantering samt den egna riskprofilen. Om Esma fastställer att det är motiverat att lämna detaljerad information om dessa ämnen bör bestämmelserna i direktiv 2009/65/EG anpassas till den nödvändiga utvidgningen av rapporteringens omfattning.

(47) För att säkerställa en konsekvent harmonisering av rapporteringsskyldigheterna bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i enlighet med artiklarna 10–14 och 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010¹⁹ för att fastställa innehåll, formulär och förfaranden för att standardisera fondföretagens tillsynsrapporteringsprocess. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör antas på grundval av ett utkast som har utarbetats av Esma. Den information som ska rapporteras om delegeringsarrangemang bör tydligt anges i texten till direktiv 2009/65/EG. När det gäller denna information bör den tekniska standarden för tillsyn begränsas till att fastställa en lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras i enlighet med direktiv 2009/65/EG, utan att några inslag läggs till som inte föreskrivs i texten till det direktivet.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(48) För att standardisera tillsynsrapporteringsprocessen för tillsynen bör kommissionen också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma när det gäller format och datastandarder, rapporteringsfrekvens och tidpunkt för fondföretagens rapportering. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(49) För att säkerställa investerarskyddet, och särskilt för att säkerställa att det i samtliga fall finns ett stabilt informationsflöde mellan förvaringsinstitutet för fondföretagets tillgångar och förvaringsinstitutet, bör förvaringssystemet utvidgas till att omfatta värdepapperscentraler i depåförvaringskedjan när de tillhandahåller depåförvaringstjänster till fondföretag. För att undvika överflödiga insatser bör förvaringsinstituten inte utföra due diligence-granskning på förhand om de avser att delegera förvaringen till värdepapperscentraler.

(50) För att stödja enhetlighet i tillsynen på området för delegering bör Esma få en bättre förståelse av tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, inbegripet på området för lämplig tillsyn över och kontroll av delegeringsarrangemang, i samtliga medlemsstater. I detta syfte bör den använda sig av rapporteringsskyldigheterna gentemot de behöriga myndigheterna, och av utövandet av sina befogenheter avseende enhetlighet i tillsynen på området för delegering, innan nästa översyn av detta direktiv äger rum. Esmas analys av de insamlade uppgifterna och av resultaten av utövandet av de egna befogenheterna avseende enhetlighet i tillsynen kommer att bidra till en rapport som bör tillhandahållas innan översynen inleds och som bör innehålla en analys av marknadspraxis för delegering, innehållsregler, förebyggande av brevlådeföretag och efterlevnad av tillhörande krav i direktivet samt uppgifter om eventuella ytterligare åtgärder som kan behövas för att stödja effektiviteten i de delegeringssystem som fastställs i direktiv 2009/65/EU.

(51) För att förbättra tillsynssamarbetet och effektiviteten bör värdepappersstatens behöriga myndigheter kunna rikta en motiverad begäran till den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat om att vidta tillsynsåtgärder mot ett visst fondföretag.

(52) För att förbättra tillsynssamarbetet bör Esma dessutom kunna begära att en behörig myndighet lägger fram ett fall inför Esma, om fallet har gränsöverskridande konsekvenser och kan påverka investerarskyddet eller den finansiella stabiliteten. Esmas analyser av sådana fall kommer att ge andra behöriga myndigheter en bättre förståelse av de diskuterade frågorna och bidra till att förhindra liknande fall i framtiden och skydda fondföretagsmarknadernas integritet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska läggas till som led ap:

”ap) *värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).”.

b) Följande led ska läggas till som led ca:

”ca) *kapital*: tillskjutet kapital och utfäst ej infordrat kapital, beräknat på grundval av investerbara belopp efter avdrag av alla avgifter och andra kostnader som investerarna står för direkt eller indirekt.”.

c) Följande led ska läggas till som leden va, vb och vc:

”va) *låneutgivning*: beviljande av lån genom en AIF-fond i egenskap av ursprunglig långivare.

vb) *aktieägarlån*: en fortlöpande kredit som en AIF-fond beviljar ett företag i vilket den direkt eller indirekt innehar minst 5 % av kapitalet eller rösträttigheterna, där krediten inte kan säljas till tredje part oberoende av de kapitalinstrument som AIF-fonden innehar i samma företag.

vc) *AIF-fond med hävstång*: en AIF-fond vars exponeringar ökas av den förvaltande AIF-förvaltaren genom lån av kontanter eller värdepapper, eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt.”.

2. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 b ska följande led läggas till som led iv:

”iv) Varje annan sidotjänst, om sidotjänsten utgör en fortsättning på de tjänster som redan utförts av AIF-förvaltaren i enlighet med bilaga I och inte skapar intressekonflikter som inte kan hanteras genom ytterligare regler.”.

b) I punkt 4 ska följande led läggas till som leden c och d:

”c) Administration av referensvärden i enlighet med förordning (EU) 2016/1011.

d) Kreditförvaltning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2167. Utan att det påverkar tillämpningen av andra instrument i unionsrätten får medlemsstaterna förbjuda AIF-fonder att förvalta krediter som beviljats konsumenter i den mening som avses i artikel 3 a i direktiv 2008/48/EG på sitt territorium.”.

c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska utgå.

ii) Led c ska ersättas med följande:

”endast ägna sig åt sådan verksamhet som avses i punkt 2, 3 eller 4 i bilaga I, eller”.

iii) Följande led ska läggas till som led e:

”e) Administration av referensvärden som används i deras förvaltade AIF-fonder.”.

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Artikel 9.2 i direktiv 2019/2034/EU, artiklarna 15 och 16, med undantag för artikel 16.5 första stycket, samt artiklarna 23, 24 och 25 i direktiv 2014/65/EU ska tillämpas när de tjänster som avses i punkt 4 a och b tillhandahålls av AIF-förvaltare.”.

3. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska kräva att en AIF-förvaltare som ansöker om auktorisation tillhandahåller följande uppgifter om AIF-förvaltaren till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:

a) Information om de personer som faktiskt leder AIF-förvaltarens verksamhet, särskilt i fråga om de funktioner som avses i bilaga I, inbegripet

i) en detaljerad beskrivning av deras roll, titel och senioritet,

ii) en beskrivning av deras rapporteringslinjer och ansvarsområden inom AIF-förvaltaren och utanför AIF-förvaltaren,

iii) en översikt över den tid som de ägnar åt varje ansvarsområde,

iv) en beskrivning av de tekniska resurser och personalresurser som stöder deras verksamhet.

- b) Identitetsuppgifter för fysiska eller juridiska personer som direkt eller indirekt är aktieägare eller medlemmar i AIF-förvaltaren och har kvalificerade innehav samt beloppen för dessa innehav.
- c) En verksamhetsplan med AIF-förvaltarens organisationsstruktur som bland annat innehåller uppgifter om hur AIF-förvaltaren avser att fullgöra sina skyldigheter enligt kapitlen II, III och IV och i tillämpliga fall kapitlen V, VI, VII och VIII samt en detaljerad beskrivning av de lämpliga personalresurser och tekniska resurser som AIF-förvaltaren kommer att använda för detta ändamål.
- d) Information om ersättningspolicy och ersättningspraxis enligt artikel 13.
- e) Information om arrangemang för att till tredje part delegera och vidaredelegera sådana funktioner som avses i artikel 20 och en detaljerad beskrivning av de personalresurser och tekniska resurser som AIF-förvaltaren kommer att använda för att övervaka och kontrollera denna part.

Medlemsstaterna ska kräva att auktoriserade AIF-förvaltare håller den information som lämnas till de behöriga myndigheterna uppdaterad.”.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Innan den översyn som avses i artikel 69b inleds ska Esma förse Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en rapport med en analys av marknadspraxis när det gäller delegering och efterlevnad av artiklarna 7 och 20, på grundval av bland annat de uppgifter som rapporteras till behöriga myndigheter i enlighet med artikel 24.2 d och utövandet av de egna befogenheterna avseende enhetlighet i tillsynen.”.

4. I artikel 8.1 ska led c ersättas med följande:

”c) de personer som i praktiken leder en AIF-förvaltares verksamhet har erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som tillämpas av de AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltaren; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål meddelas de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, och AIF-förvaltarens verksamhet ska ledas av minst två fysiska personer i unionen som uppfyller dessa villkor och antingen är heltidsanställda av den AIF-förvaltaren eller är arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter hos AIF-förvaltaren som på heltid ägnar sig åt att leda dennes verksamhet,”.

5. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska följande led läggas till som led d:

”d) för låneutgivning genomföra effektiva riktlinjer, förfaranden och processer för att bevilja kredit. Om de bedriver låneutgivning eller köper lån från tredje parter ska de också genomföra effektiva riktlinjer, förfaranden och processer för att bedöma kreditrisken och för att administrera och övervaka kreditportföljen samt hålla dessa riktlinjer, förfaranden och processer uppdaterade och effektiva och se över dem regelbundet, minst en gång om året.

Medlemsstaterna får fastställa att kravet i punkt 3 d första stycket ska inte tillämpas på utgivning av aktieägarlån, förutsatt att dessa aktieägarlån

i) sammanlagt inte överstiger 100 % av AIF-fondens kapital, eller

ii) beviljas portföljföretag som förvärvar och förvaltar fastigheter eller ägarintressen i fastighetsbolag och i vilka AIF-fonden direkt eller indirekt innehar 100 % av kapitalet eller rösträttigheterna. Detta krav ska tillämpas genom genomlysning av underliggande tillgångar som direkt eller indirekt kontrolleras av AIF-fonden eller av den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning.”.

b) Följande punkter 4a–4f ska införas mellan punkterna 4 och 5:

”4a. AIF-förvaltare ska säkerställa att lån som ges till en enskild låntagare av en AIF-fond som de förvaltar inte överstiger 20 % av AIF-fondens kapital om låntagaren är något av följande:

- a) Ett finansiellt företag i den mening som avses i artikel 13.25 i direktiv 2009/138/EG.
- b) En AIF-fond i den mening som avses i artikel 4.1 a i detta direktiv.
- c) Ett fondföretag i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG.”

För att fastställa efterlevnaden av den begränsning som anges i första stycket ska AIF-förvaltaren kombinera de lån som getts ut av den AIF-fond som den förvaltar och den AIF-fondens låneexponering som erhållits genom ett företag för särskilt ändamål som ger ut lån för AIF-fonden eller AIF-förvaltaren eller för AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden.

Den begränsning som anges i första stycket ska inte påverka de tröskelvärden, begränsningar och villkor som fastställs i förordningarna (EU) 2015/760²⁰, (EU) nr 345/2013²¹ och (EU) nr 346/2013²².

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

4aa. AIF-förvaltare ska säkerställa att hävstången för en låneutgivande AIF-fond som de förvaltar inte motsvarar mer än 150 % av AIF-fondens nettotillgångsvärde.

Hävstången ska uttryckas som förhållandet mellan en AIF-fonds exponering, beräknad enligt den åtagandemetod som definieras genom de delegerade akter som avses i artikel 4.3, och dess nettotillgångsvärde.

Lånearrangemang som är av tillfällig natur och som helt täcks av avtalsenliga kapitalåtaganden från AIF-fondens investerare ska inte anses utgöra hävstång vid tillämpningen av denna punkt.

Kraven i första stycket ska gälla AIF-fonder som får exponering för ett lån genom ett företag för särskilt ändamål som ger ut lån för AIF-fonden eller AIF-förvaltaren eller för AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden.

Medlemsstaterna får fastställa att kravet i första stycket ska inte gälla AIF-fonder vars utlåningsverksamhet uteslutande består i utgivning av aktieägarlån, förutsatt att dessa aktieägarlån

i) sammanlagt inte överstiger 100 % av AIF-fondens kapital, eller

ii) beviljas portföljföretag som förvärvar och förvaltar fastigheter eller ägarintressen i fastighetsbolag och i vilka AIF-fonden direkt eller indirekt innehar 100 % av kapitalet eller rösträttigheterna. Detta krav ska tillämpas genom genomlysning av underliggande tillgångar som direkt eller indirekt kontrolleras av AIF-fonden eller av den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning.

4b. Den investeringsgräns på 20 % som fastställs i punkt 4a ska

- a) tillämpas senast den dag som anges i fondbestämmelserna, bolagsordningen eller prospektet för AIF-fonden; detta datum får inte överstiga 24 månader från den dag då AIF-fonden för första gången erbjuder aktier för teckning,
- b) upphöra att gälla när AIF-förvaltaren börjar sälja tillgångar i syfte att lösa in investerares andelar eller aktier som ett led i avvecklingen av AIF-fonden,
- c) tillfälligt upphävas i upp till 12 månader om AIF-förvaltaren anskaffar ytterligare kapital eller minskar sitt befintliga kapital.

4c. Det tillämpningsdatum som avses i punkt 4b a ska ta hänsyn till särdragen och egenskaperna hos de tillgångar som AIF-fonden ska investera i. I undantagsfall får AIF-förvaltarens behöriga myndighet efter inlämnande av en vederbörligen motiverad investeringsplan godkänna en förlängning av denna tidsfrist med ytterligare högst ett år.

4d. AIF-förvaltaren ska säkerställa att en AIF-fond inte beviljar lån till följande enheter:

- a) Fondens AIF-förvaltare eller AIF-förvaltarens personal.
- b) Fondens förvaringsinstitut eller dem som förvaringsinstitutet delegerat uppgifter till.
- c) Den enhet som fondens AIF-förvaltare har delegerat uppgifter till i enlighet med artikel 20 och denna enhets personal.
- d) En enhet inom samma koncern enligt definitionen i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, utom när enheten är ett finansiellt företag som uteslutande finansierar låntagare som inte anges i leden a–d i denna punkt.

4da. Utan att det påverkar tillämpningen av andra instrument i unionsrätten får medlemsstaterna förbjuda AIF-fonder att bevilja lån till konsumenter i den mening som avses i artikel 3 a i direktiv 2008/48/EG på sitt territorium. Detta ska inte påverka marknadsföringen av AIF-fonder som ägnar sig åt utlåning till konsumenter i unionen.

4e. AIF-förvaltare får inte förvalta en AIF-fond vars investeringsstrategi, enligt vad som anges i AIF-fondens relevanta fondbestämmelser, bolagsordning och prospekt, är att ge ut lån eller få exponering för lån genom ett företag för särskilt ändamål som ger ut lån för AIF-fonden eller AIF-förvaltaren eller för AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden, med det enda syftet att överföra dessa lån eller exponeringar till tredje parter (OTD-modell, ”originate and distribute”-modell).

4f. AIF-förvaltare ska säkerställa att en AIF-fond som den förvaltar, under en period på två år från och med dagen för undertecknandet eller fram till förfallodagen beroende på vilket som är kortast, behåller 5 % av det nominella värdet av de lån den har gett ut, eller köpt från ett företag för särskilt ändamål som ger ut lån för AIF-fonden eller AIF-förvaltaren eller för AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden, och därefter sålt till tredje parter.

Undantagsvis gäller kravet i första stycket inte i följande fall:

- a) AIF-fonden börjar sälja tillgångar i syfte att lösa in investerares andelar eller aktier som ett led i avvecklingen av AIF-fonden.
- b) Låntagaren eller någon av dess aktieägare är föremål för EU-sanktioner.
- c) Det är nödvändigt att sälja lånet för att AIF-fonden inte ska bryta mot någon av sina investerings- eller diversifieringsregler, och när en sådan eventuell överträdelse inträffar av skäl som ligger utanför AIF-fondens och dess AIF-förvaltares kontroll, eller som ett resultat av utövandet av rätten till teckning eller inlösen.”.

6. I artikel 16 ska följande punkter införas som punkterna 2a–2h:

”2a. AIF-förvaltare ska säkerställa att en låneutgivande AIF-fond som de förvaltar är sluten.

Kraven i första stycket ska gälla AIF-fonder som får exponering för ett lån genom ett företag för särskilt ändamål som ger ut lån för AIF-fonden eller AIF-förvaltaren eller för AIF-fondens eller AIF-förvaltarens räkning med avseende på AIF-fonden.

2aa. Genom undantag från punkt 2a får en låneutgivande AIF-fond vara öppen förutsatt att dess system för hantering av likviditetsrisker är förenligt med dess investeringsstrategi och inlösenpolicy.

2b. Efter att ha bedömt lämpligheten i förhållande till den eftersträlvade investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolicyn ska en AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond välja ut minst två lämpliga verktyg för likviditetshantering från förteckningen i punkterna 2–7 i bilaga V för eventuell användning i AIF-fondens investerares intresse. Undantagsvis får AIF-förvaltaren välja ut endast ett verktyg för likviditetshantering från punkterna 2–7 i bilaga V för en AIF-fond som den förvaltar, om AIF-fonden är auktoriserad som penningmarknadsfond i enlighet med förordning (EU) 2017/1131.

AIF-förvaltaren ska införa detaljerade riktlinjer och förfaranden för aktivering och inaktivering av alla valda verktyg för likviditetshantering och de operativa och administrativa arrangemangen för användningen av sådana verktyg. Detta beslut och relevanta förklaringar ska meddelas de behöriga myndigheterna i AIF-fondens hemmedlemsstat.

Inlösen i form av apporttillgångar enligt punkt 7 i bilaga V kan endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella investerare och om inlösen i form av apporttillgångar motsvarar en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar.

Genom undantag från punkt 3 får inlösen i form av apporttillgångar inte motsvara en proportionell andel av AIF-fondens tillgångar om AIF-fonden endast marknadsförs till professionella investerare eller om syftet med AIF-fondens investeringsstrategi är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för skuldförbindelser, eller om AIF-fonden är en börshandlad fond enligt definitionen i artikel 2.26 i förordningen om marknader för finansiella instrument.

2c. AIF-förvaltare som förvaltar en öppen AIF-fond får, i AIF-fondens investerares intresse, tillfälligt senarelägga återköp eller inlösen av AIF-fondens andelar eller aktier eller aktivera eller inaktivera andra verktyg för likviditetshantering som har valts från förteckningen i punkterna 2–7 i bilaga V och som ingår i AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning. I AIF-fondens investerares intresse och för att säkerställa att teckningar och inlösen behandlas till ett rimligt pris får AIF-förvaltaren också aktivera sidofickor enligt punkt 8 i bilaga V, i situationer där AIF-förvaltaren inte kan säkerställa en rättvis och korrekt värdering av vissa tillgångar eller där vissa tillgångar har blivit icke omsättningsbara.

Det tillfälliga senareläggande och den aktivering av sidofickor som avses i första stycket får ske endast i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då det är berättigat med hänsyn till AIF-fondens investerares intressen.

2d. AIF-förvaltare ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat när de aktiverar eller inaktiverar tillfälligt senareläggande av inlösen och inlösen spärrar enligt punkterna 1 och 2 i bilaga V.

AIF-förvaltare ska underrätta samma behöriga myndigheter när de aktiverar eller inaktiverar sidofickor enligt punkt 8 i den bilagan, inom en rimlig tidsram innan detta likviditetshanteringsverktyg aktiveras eller inaktiveras.

Medlemsstaterna får kräva att AIF-förvaltare underrättar de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat när AIF-förvaltaren beslutar att aktivera inlösen i form av apporttillgångar, förlänga uppsägningstiden eller höja likviditetsavgiften, taket för swingfaktorn för swingprissättningen eller den avgift mot utspädning som anges i fondprospektet eller öka skillnaden mellan köp- och säljkurs vid dubbel prissättning för likviditetshanteringsändamål.

De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat och Esma om alla anmälningar som har mottagits i enlighet med denna punkt och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

2e. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga V finns tillgängliga för AIF-förvaltare som förvaltar öppna AIF-fonder.

2ee. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de krav som en låneutgivande AIF-fond måste uppfylla för att bibehålla en öppen struktur. Ett sådant krav bör inbegripa inslag om urval och användning av verktyg för likviditetshantering, tillgången till likvida tillgångar och stresstester, samt en lämplig inlösenpolicy mot bakgrund av AIF-fondens likviditetsprofil, och ska ta hänsyn till lånens riskprofil och karaktär.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2f. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare fastställa egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga V.

2g. Esma ska utarbeta riktlinjer för fastställande av kriterier för AIF-förvaltarens urval och användning av lämpliga verktyg för likviditetshantering för hantering av likviditetsrisker, inbegripet lämpliga upplysningar till investerare, med beaktande av sådana verktygs förmåga att minska både otillbörliga fördelar för investerare som först löser in sina investeringar och riskerna för den finansiella stabiliteten. Dessa riktlinjer ska innehålla uppgifter om under vilka omständigheter sidofickor kan aktiveras.

2h. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 2ee och 2f i denna artikel i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

7. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”1. AIF-förvaltare som avser att till tredje part delegera uppgiften att för deras räkning utföra en eller flera av de funktioner som förtecknas i bilaga I eller de tjänster som avses i artikel 6.4 ska underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat innan delegeringsarrangemangen träder i kraft. Följande villkor ska vara uppfyllda:”.

ii) Led f ska ersättas med följande:

”f) AIF-förvaltaren ska kunna visa att den som delegerats uppgifter är kvalificerad och i stånd att utföra funktionerna och tillhandahålla tjänsterna i fråga, att den valts med all tillbörlig omsorg och att AIF-förvaltaren själv alltid effektivt kan övervaka de delegerade funktionerna i fråga, när som helst ge ytterligare instruktioner till den som delegerats uppgifter och med omedelbar verkan återkalla delegeringen, om investerarnas intressen så kräver.”.

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. AIF-förvaltares ansvar gentemot sina kunder, AIF-fonden och dess investerare ska inte påverkas av att de delegerat funktioner till tredje part, eller av en vidaredelegering, och de ska inte heller delegera funktioner i en sådan omfattning att de i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av AIF-fonder eller tjänsteleverantör eller i en sådan omfattning att de blir brevlådeföretag.”.

c) I punkt 4 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”4. Den tredje parten får vidaredelegera funktioner och tillhandahållande av tjänster som den delegerats, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:”.

d) Följande stycke ska läggas till som punkt 6a:

”6a. Om den marknadsföringsfunktion som avses i punkt 2 b i bilaga I fullgörs av en eller flera distributörer som agerar för egen räkning och som marknadsför AIF-fonden enligt direktiv 2014/65/EU eller genom försäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med direktiv (EU) 2016/97, ska denna funktion, genom undantag från punkterna 1–6 i denna artikel, inte betraktas som en delegering som omfattas av kraven i ovannämnda punkter, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan AIF-förvaltaren och distributören.”.

8. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 ska följande led införas som led c:

”c) En AIF-fonds hemmedlemsstat får ge sina nationella behöriga myndigheter rätt att, på grundval av en bedömning från fall till fall, tillåta att de institut som avses i artikel 21.3 a och som är etablerade i en annan medlemsstat utses till förvaringsinstitut, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) De behöriga myndigheterna har mottagit en motiverad begäran från AIF-förvaltaren, som ska visa på bristen på relevanta förvaringstjänster med hänsyn till AIF-fondens investeringsstrategi, om utseende av ett förvaringsinstitut i en annan medlemsstat.

ii) Den nationella marknaden för förvaringsinstitut i AIF-fondens hemmedlemsstat uppfyller minst ett av följande villkor:

– En sådan marknad består av färre än sju förvaringsinstitut som tillhandahåller förvaringstjänster till EU-baserade AIF-fonder (auktoriserade enligt artikel 4 k i i detta direktiv) och som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare (auktoriserad enligt artikel 7.1) och där inget förvaringsinstitut förvarar AIF-fonders tillgångar till ett värde som överstiger 1 miljard EUR eller motsvarande värde i någon annan valuta. Detta tröskelvärde utesluter förvaringsinstitut som agerar enligt artikel 36.1a i detta direktiv och förvaringsinstitutets egna tillgångar.

– Det sammanlagda beloppet på en sådan marknad av tillgångar som förvaras på uppdrag av EU-baserade AIF-fonder (auktoriserade enligt artikel 4 k i i detta direktiv) och som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare (auktoriserad enligt artikel 7.1 i detta direktiv) överstiger inte ett belopp på 30 miljarder EUR eller motsvarande belopp i någon annan valuta. Detta tröskelvärde utesluter förvaringsinstitut som agerar enligt artikel 36.1a i detta direktiv och förvaringsinstitutets egna tillgångar.

Även om villkoren i leden i och ii är uppfyllda ska auktorisation att tillåta att ett förvaringsinstitut utses i en annan medlemsstat beviljas på grundval av en bedömning från fall till fall av bristen på relevanta förvaringstjänster inom AIF-fondens jurisdiktion, med hänsyn till AIF-fondens investeringsstrategi.

De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om de tillåter att ett förvaringsinstitut utses i en annan medlemsstat.

Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av artikel 21, med undantag för punkt 5 a i den artikeln om den plats där förvaringsinstitutet ska vara etablerat.”.

b) I punkt 6 ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

d) De medlemsstater där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, och, i den mån de skiljer sig åt, AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, har undertecknat ett avtal med det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt utbyte av information i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet är inte omnämnt i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”.

c) Punkt 11 ska ändras på följande sätt:

i) I andra stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Förvaringsinstitutet har handlat med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg när det väljer och utser en tredje part till vilken det önskar delegera en del av sina uppgifter, utom när den tredje parten är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 f i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392*, och ska fortsatt handla med all vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg vid den regelbundna översynen och fortlöpande kontrollen av varje tredje part till vilken en del av uppgifterna delegerats samt denna parts arrangemang avseende de uppgifter som den fått delegerade till sig.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 av den 11 november 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för auktorisationer, tillsyn och operativa krav för värdepapperscentraler (EUT L 65, 10.3.2017, s. 48).”.

ii) Femte stycket ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av denna artikel ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 inte anses vara en delegering av depåförvaringsfunktioner. Vid tillämpning av denna punkt ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 f i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 anses vara en delegering av depåförvaringsfunktioner.”.

d) Punkt 16 ska ersättas med följande:

”16. Förvaringsinstitutet ska på begäran ge sina behöriga myndigheter, de behöriga myndigheterna för den AIF-fond som har utsett det som förvaringsinstitut och de behöriga myndigheterna för den AIF-förvaltare som förvaltar den AIF-fonden all information som det har fått vid utförandet av sina uppgifter och som AIF-fondens och AIF-förvaltarens behöriga myndigheter kan behöva. Om AIF-fondens eller AIF-förvaltarens behöriga myndigheter inte är förvaringsinstitutets myndigheter ska i) förvaringsinstitutets behöriga myndigheter utan dröjsmål dela den mottagna informationen med AIF-fondens och AIF-förvaltarens behöriga myndigheter, och ii) AIF-fondens eller AIF-förvaltarens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål dela med sig av all information som är relevant för utövandet av förvaringsinstitutets behöriga myndigheters tillsynsbefogenheter.”

e) I punkt 17 ska led c ändras på följande sätt:

Led ii ska ersättas med följande:

”ii) de villkor enligt vilka förvaringsinstitutet kan utöva sina depåförvaringsuppgifter för finansiella instrument som registrerats hos en värdepapperscentral, och”

9. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led h ska ersättas med följande:

”h) En beskrivning av AIF-fondens hantering av likviditetsrisker, däribland rätten till inlösen, under såväl normala som exceptionella omständigheter, gällande ordning för inlösen med investerarna samt information om möjligheten till och villkoren för att använda verktyg för likviditetshantering som har valts enligt artikel 16.2b”.

ii) Följande led ska införas som led ia:

”ia) En förteckning över avgifter som kommer att tillämpas i samband med AIF-fondens verksamhet och som AIF-fonden kommer att stå för med avseende på AIF-förvaltaren eller dess anknutna enheter.”

b) I punkt 4 ska följande led läggas till som leden d, e och f:

”d) Portfölj med utgivna lån.

e) Årsvis alla direkta och indirekta avgifter som direkt eller indirekt togs ut av eller fördelades till AIF-fonden eller någon av dess investeringar.

f) Årsvis varje moderföretag, dotterföretag eller specialföretag som har etablerats avseende AIF-fondens investeringar av AIF-förvaltaren, AIF-förvaltarens personal eller AIF-förvaltarens direkta eller indirekt närstående enheter.”.

10. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. AIF-förvaltare ska regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater på vilka marknader och i vilka instrument de bedriver handel för de AIF-fonder de förvaltar.

De ska, för var och en av de AIF-fonder som de förvaltar, tillhandahålla information om de huvudsakliga instrument som de handlar med, de marknader där de är medlemmar eller bedriver aktiv handel och om exponeringarna och innehaven i varje AIF-fond.” De ska innehålla relevanta identifierare för att koppla de data som tillhandahålls om tillgångar, AIF-fonder och AIF-förvaltare till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor.”.

b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) AIF-fondens aktuella riskprofil”

c) I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

”d) Information om delegeringsarrangemang som inbegriper delegering av kollektiva eller diskretionära portföljförvaltnings- eller riskhanteringsfunktioner enligt följande:

i) Information om ombuden, med angivande av ombudens namn och hemvist, om de har nära förbindelser med AIF-förvaltaren och om de är auktoriserade eller reglerade enheter för förvaltning av tillgångar. Informationen ska omfatta ombudens relevanta identifierare för att koppla den information som tillhandahålls till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor.

ii) En förteckning avseende och beskrivning av de verksamheter som rör riskhanterings- och portföljförvaltningsfunktioner som har delegerats.

iii) Om portföljförvaltningsfunktionen delegeras: belopp och procentandel av AIF-fondens tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för portföljförvaltningsfunktionen.

iv) Antal heltidsekvivalenter som AIF-förvaltaren sysselsätter för att övervaka delegeringsarrangemangen.

v) En beskrivning av de regelbundna åtgärder för skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet som AIF-förvaltaren har vidtagit för att upprätthålla översynen över, följa och kontrollera ombudet, inklusive datum för genomförandet av dessa åtgärder, identifierade problem och, i förekommande fall, de åtgärder och den tidsplan som antagits för att ta itu med dessa problem.

vi) Om det finns vidaredelegeringsarrangemang, den information som krävs i leden i–iii om dem som vidaredelegerats funktioner och verksamhet med anknytning till portfölj- och riskhanteringsfunktioner som vidaredelegeras.

vii) Datum då delegerings- och vidaredelegeringsarrangemangen inleds och löper ut.”.

ca) I punkt 2 ska följande led läggas till som led f:

”f) Förteckningen över de medlemsstater där andelarna eller aktierna i AIF-fonden faktiskt marknadsförs av AIF-förvaltaren eller av en distributör som agerar för AIF-förvaltarens räkning.”.

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

(a) den information som ska rapporteras enligt punkterna 1 och 2 a–c och e–f. I dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska det också fastställas en lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 2 d, utan att det införs ytterligare rapporteringsskyldigheter. Esma ska beakta andra rapporteringskrav som AIF-förvaltarna omfattas av samt resultaten i den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 69b.2 och

(b) rapporteringsfrekvens och tidpunkt.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

e) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om

a) format och datastandarder för de rapporter som avses i punkterna 1 och 2,

b) metoder och arrangemang för inlämning av de rapporter som avses i punkterna 1 och 2, inbegripet metoder och arrangemang för att standardisera data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionsrapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, på unionsnivå eller nationell nivå.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

f) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

8. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 56 och med förbehåll för villkoren i artiklarna 57 och 58 för att komplettera detta direktiv genom att ange när hävstång ska anses ha använts i betydande omfattning vid tillämpningen av punkt 4.

11. I artikel 35.2 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Det tredje land där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den auktoriserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”.

12. Artikel 36.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.”.

b) Följande led ska läggas till som led d:

”d) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den auktoriserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som till fullo uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”.

13. I artikel 37.7 ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland i enlighet med artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

f) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren är etablerad har undertecknat ett avtal med referensmedlemsstaten som till fullo uppfyller kraven i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”.

15. I artikel 40.2 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med referensmedlemsstaten och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som helt uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”.

16. Artikel 42.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren eller den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har inte identifierats som ett högrisktredjeland enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849.”.

b) Följande led ska läggas till som led d:

”d) Det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-förvaltaren eller den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad har undertecknat ett avtal med den medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EU-baserade AIF-fonden är avsedda att marknadsföras, som helt uppfyller de normer som fastställs i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skattefrågor, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal, och tredjelandet omnämns inte i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.”.

18. I artikel 47 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. All information som utbyts enligt detta direktiv mellan Esma, behöriga myndigheter, EBA, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), upprättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010*, och ESRB ska anses omfattas av tystnadsplikt, utom om

a) Esma eller den berörda behöriga myndigheten eller annan berörd myndighet eller annat berört organ när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut,

b) ett sådant utlämnande är nödvändigt i samband med rättsliga förfaranden,

c) den information som lämnas används i en sammanfattning eller i en aggregerad form där enskilda finansmarknadsaktörer inte kan identifieras.

*Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).”.

19. Artikel 50 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har rimliga skäl att misstänka att AIF-förvaltare som inte står under dessa behöriga myndigheters tillsyn utför eller har utfört handlingar som strider mot detta direktiv ska de på ett så detaljerat sätt som möjligt underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i den berörda AIF-förvaltarens hem- och värdmedlemsstater om detta. De myndigheter som mottagit underrättelsen ska vidta lämpliga åtgärder och informera Esma och de behöriga myndigheter som lämnat underrättelsen om resultatet av åtgärderna och, i den utsträckning det är möjligt, om viktiga händelser under ärendets gång. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för den behöriga myndighet som har lämnat underrättelsen.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 5a–5g:

”5a. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat och Esma parallellt med att de utövar sina befogenheter enligt artikel 46.2 j och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

5b. Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utan dröjsmål utövar de befogenheter som anges i artikel 46.2 j, med angivande av skälen till sin begäran och till att underrätta Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

5c. Om den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inte samtycker till den begäran som avses i punkt 5b ska den underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat och Esma och ange skälen till detta, och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

5d. På grundval av den information som mottagits i enlighet med punkterna 5b och 5c ska Esma inom en rimlig tidsram avge ett yttrande till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat om utövandet av de befogenheter som anges i artikel 46.2 j.

5e. Om den behöriga myndigheten inte agerar i enlighet med eller inte avser att följa Esmas yttrande enligt punkt 5d ska den underrätta Esma och ange skälen till detta. Esma får offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att följa dess råd, tillsammans med de skäl som den behöriga myndigheten anger för den bristande efterlevnaden eller avsikten, såvida inte ett sådant offentliggörande står i strid med aktieägarnas eller andelsägarnas eller allmänhetens legitima intressen eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system. Esma ska i förväg underrätta de behöriga myndigheterna om ett sådant offentliggörande.

5f. Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat utan dröjsmål utövar de befogenheter som anges i artikel 46.2, med angivande av skälen till sin begäran och till att underrätta Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

Den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat, Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB om de befogenheter som utövats och därpå följande resultat.

5fa. Om en medlemsstat har utnyttjat den möjlighet som anges i artikel 21.5 c och om de behöriga myndigheterna i AIF-fondens hemmedlemsstat eller, om AIF-fonden inte är reglerad, de behöriga myndigheterna i en AIF-förvaltares hemmedlemsstat har rimliga skäl att misstänka att handlingar som strider mot detta direktiv utförs eller har utförts av ett förvaringsinstitut som inte omfattas av dessa behöriga myndigheters tillsyn, ska dessa behöriga myndigheter utan dröjsmål underrätta Esma och det berörda förvaringsinstitutets behöriga myndigheter om detta på ett så specifikt sätt som möjligt. De myndigheter som mottagit underrättelsen ska vidta lämpliga åtgärder och informera Esma och de behöriga myndigheter som lämnat underrättelsen om resultatet av åtgärderna. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för de behöriga myndigheter som har lämnat underrättelsen.”.

5g. Esma får begära att den behöriga myndigheten lämnar förklaringar till Esma inom en rimlig tidsram i särskilda fall som utgör ett allvarligt hot mot investerarskyddet, hotar finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller utgör risker för stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.”.

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”7. Esma ska utarbeta riktlinjer med instruktioner till de behöriga myndigheterna för deras utövande av de befogenheter som anges i artikel 46.2 j och instruktioner för de situationer som kan leda till att de begäranden som avses i punkterna 5b och 5f läggs fram. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska Esma beakta de potentiella konsekvenserna av sådana tillsynsinsatser med tanke på investerarskyddet och den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat eller i unionen.

19a. Artikel 60 ska ersättas med följande:

”Artikel 60

Information om undantag

Om en medlemsstat utnyttjar undantag eller valmöjligheter enligt artiklarna 6, 9, 15.3, 15.4aa, 21, 22, 28, 43 och 61.5 ska den underrätta kommissionen om detta samt om alla senare ändringar. Kommissionen ska offentliggöra informationen på en webbplats eller på annat lättillgängligt sätt.”

20. I artikel 61 ska följande punkt införas som punkt 6:

”6. AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder som bildats före den [dagen för antagandet av detta direktiv] får fortsätta att förvalta sådana AIF-fonder utan att uppfylla kraven i artiklarna 15.3 d, 15.4a–15.4f och 16.2a i detta direktiv till och med den [5 år + dagen för antagandet av detta direktiv]. Undantagsvis ska låneutgivande AIF-fonder som bildats före den [dagen för antagandet av detta direktiv] och som inte anskaffar ytterligare kapital anses uppfylla kraven i ovannämnda artiklar.”

21. Följande artikel ska införas som artikel 69b:

”Artikel 69b

Översyn

1. Senast den [infoga datum = 60 månader efter detta direktivs ikraftträdande] och efter rapporterna från Esma i enlighet med artikel 7.9 ska kommissionen inleda en översyn av hur bestämmelserna i detta direktiv fungerar och av erfarenheterna från tillämpningen av dem. Översynen ska omfatta en bedömning av följande aspekter:

- a) Inverkan på den finansiella stabiliteten av AIF-förvaltarens tillgång till och aktivering av verktyg för likviditetshantering.
- b) Effektiviteten hos kraven på auktorisation för AIF-förvaltare i artiklarna 7 och 8 och den ordning för delegering som fastställs i artikel 20 i detta direktiv.
- c) Lämpligheten i de krav som är tillämpliga på AIF-förvaltare som förvaltar låneutgivande AIF-fonder enligt artikel 15.
- d) Funktionen och lämpligheten av de behöriga myndigheternas befogenhet att tillåta att ett förvaringsinstitut utses i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 21.5 c, inbegripet relevansen av de kvantitativa kriterier som fastställs i artikel 21.5 c ii.

2. Senast [infoga datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] ska Esma till kommissionen överlämna en rapport om utvecklingen av en integrerad insamling av tillsynsuppgifter, som ska inriktas på lösningar för att
- a) minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom kapitalförvaltningssektorn och andra delar av finanssektorn,
 - b) förbättra standardisering av data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, på unionsnivå eller på nationell nivå.
3. Esma ska utarbeta den rapport som avses i punkt 2 i nära samarbete med Europeiska centralbanken (ECB), övriga europeiska tillsynsmyndigheter och i förekommande fall de nationella behöriga myndigheterna.
4. Efter den översyn som avses i punkt 1, och efter samråd med Esma, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en redogörelse för slutsatserna av denna översyn.”.
22. Bilaga I ska ändras enligt bilaga I till detta direktiv.
23. Texten i bilaga II till detta direktiv ska läggas till som bilaga V.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till som led u:

” u) *värdepapperscentral*: en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).”.

1a. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I led b ska följande led införas som leden iii och iv:

” iii) Mottagande och vidarebefordran av order beträffande finansiella instrument.”.

iv) Varje annan sidotjänst, om sidotjänsten utgör en fortsättning på de tjänster som redan utförts av förvaltningsbolaget och inte skapar intressekonflikter som inte kan hanteras genom ytterligare regler.”.

ii) Följande led ska läggas till som led c:

”c) Administration av referensvärden i enlighet med förordning (EU) 2016/1011.”.

iii) Sista stycket ska ersättas med följande:

”Förvaltningsbolag ska inte auktoriseras enligt detta direktiv för att tillhandahålla endast de tjänster som avses i denna punkt. Förvaltningsbolag ska inte auktoriseras för att administrera referensvärden som används i deras förvaltade fondföretag.”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Artikel 9.2 i direktiv (EU) 2019/2034, artiklarna 15 och 16, med undantag för artikel 16.5 första stycket, samt artiklarna 23, 24 och 25 i direktiv 2014/65/EU ska tillämpas när de tjänster som avses i punkt 3 a och b tillhandahålls av förvaltningsbolag.”.

2. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) De personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål överlämnas till de behöriga myndigheterna och förvaltningsbolagets verksamhetsinriktning ska beslutas av minst två fysiska personer som är heltidsanställda av det förvaltningsbolaget eller är arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter i förvaltningsbolaget som på heltid har åtagit sig att leda verksamheten i det förvaltningsbolaget och som är bosatta i unionen och uppfyller dessa villkor.

c) Ansökan om auktorisation ska åtföljas av en verksamhetsplan, som minst ska omfatta förvaltningsbolagets organisationsstruktur, med angivande av de tekniska och personalrelaterade resurser som kommer att användas för att leda förvaltningsbolagets verksamhet, och information om de personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget, inbegripet

i) en detaljerad beskrivning av deras roll, titel och senioritet,

ii) en beskrivning av deras rapporteringsvägar och ansvarsområden inom och utanför förvaltningsbolaget,

iii) en översikt över den tid som de ägnar åt varje ansvarsområde.”.

b) Följande led ska läggas till som led e:

”e) Förvaltningsbolaget tillhandahåller information om arrangemang för delegering till tredje part av uppgifter i enlighet med artikel 13 och en detaljerad redogörelse för de personalresurser och tekniska resurser som förvaltningsbolaget kommer att använda för att övervaka och kontrollera den som delegerats uppgifterna.”.

3. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”1. Förvaltningsbolag som avser att till tredje part delegera uppgiften att på deras vägnar utföra en eller flera av de uppgifter som anges i bilaga II eller de tjänster som avses i artikel 6.3 ska underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat innan delegeringsarrangemangen träder i kraft. Följande villkor ska vara uppfyllda:”.

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Uppdraget får inte hindra en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget och i synnerhet inte hindra förvaltningsbolaget från att handla eller fondföretaget från att förvaltas i sina investerares och kunders bästa intresse.”.

iii) Leden g, h och i ska ersättas med följande:

”g) Uppdraget får inte hindra de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget att när som helst ge det företag till vilket funktioner eller tillhandahållande av tjänster delegerats ytterligare anvisningar eller att återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i investerarnas och kundernas intresse.

h) Det företag till vilket funktioner eller tillhandahållande av tjänster delegeras ska ha tillräcklig sakkunskap och kompetens med hänsyn till de delegerade funktionernas art eller till utförandet av tjänsterna i fråga. och

i) De tjänster och funktioner som förvaltningsbolaget får delegera i enlighet med denna artikel ska anges i fondföretagets prospekt.”.

iv) Följande led ska läggas till som led j:

”j) Förvaltningsbolaget måste på objektiva grunder kunna motivera hela sin delegeringsstruktur.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets ansvar får inte påverkas av att förvaltningsbolaget delegerat funktioner eller tillhandahållande av tjänster till tredje part. Förvaltningsbolaget får inte delegera sina funktioner eller sitt tillhandahållande av tjänster i så stor utsträckning att det i praktiken inte längre kan anses fungera som fondföretagets förvaltare eller tjänsteleverantören och att det blir ett brevlådeföretag.”.

c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3, 4 och 5:

”3. Om den marknadsföringsfunktion som avses i bilaga II fullgörs av en eller flera distributörer som inte agerar för egen räkning och som marknadsför fondföretaget enligt direktiv 2014/65/EU eller genom försäkringsbaserade investeringsprodukter i enlighet med direktiv (EU) 2016/97, ska denna funktion, genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel, inte betraktas som en delegering som omfattas av kraven i ovannämnda punkter, oberoende av eventuella distributionsavtal mellan förvaltningsbolaget och distributören.

4. Innan den översyn som avses i artikel 110a inleds ska Esma förse Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en rapport med en analys av marknadspraxis när det gäller delegering och efterlevnad av artiklarna 7 och 13, på grundval av bland annat de uppgifter som rapporteras till behöriga myndigheter i enlighet med artikel 20a e och på utövandet av de egna befogenheterna avseende enhetlighet i tillsynen.

5. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112a, anta bestämmelser för att ange följande:

- a) Villkoren för att uppfylla kraven i punkt 1.
- b) De villkor enligt vilka fondföretagets förvaltningsbolag ska anses ha delegerat sina funktioner i så stor utsträckning att det blir ett brevlådeföretag och inte längre kan anses vara fondföretagets förvaltare eller tjänsteleverantören enligt punkt 2.”.

4. Följande artikel ska införas som artikel 18a:

”Artikel 18a

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga IIA är tillgängliga för fondföretag.

2. Efter att ha bedömt lämpligheten i förhållande till den eftersträlvade investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolicyn ska ett förvaltningsbolag välja ut minst två lämpliga verktyg för likviditetshantering från förteckningen i punkterna 2–7 i bilaga IIA och inkludera i fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning för eventuell användning i fondföretagets investerares intresse. Genom undantag får ett förvaltningsbolag välja ut endast ett verktyg för likviditetshantering från punkterna 2–7 i bilaga IIA för ett fondföretag som det förvaltar, om fondföretaget är auktoriserat som penningmarknadsfond i enlighet med förordning (EU) 2017/1131.

Förvaltningsbolaget ska genomföra detaljerade riktlinjer och förfaranden för aktivering och inaktivering av alla valda verktyg för likviditetshantering och de operativa och administrativa arrangemangen för användningen av sådana verktyg.

Inlösen i form av apporttillgångar enligt punkt 7 i bilaga IIA kan endast aktiveras för att tillmötesgå en begäran om inlösen från professionella investerare och om inlösen i form av apporttillgångar motsvarar en proportionell andel av fondföretagets tillgångar.

Genom undantag från punkt 3 får inlösen i form av apporttillgångar inte motsvara en proportionell andel av fondföretagets tillgångar om fondföretaget endast marknadsförs till professionella investerare eller om syftet med fondföretagets investeringsstrategi är att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för skuldförbindelser enligt artikel 53, eller om fondföretaget är en börshandlad fond enligt definitionen i artikel 2.26 i förordningen om marknader för finansiella instrument.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa och specificera egenskaperna hos de verktyg för likviditetshantering som anges i bilaga IIA.
4. Esma ska utarbeta riktlinjer för fastställande av kriterier för förvaltningsbolagens urval och användning av lämpliga verktyg för likviditetshantering för hantering av likviditetsrisker, inbegripet lämpliga upplysningar till investerare, med beaktande av sådana verktygs förmåga att minska otillbörliga fördelar för investerare som först löser in sina investeringar och att minska riskerna för den finansiella stabiliteten. Dessa riktlinjer ska innehålla uppgifter om under vilka omständigheter sidofickor kan aktiveras.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3 i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”.

(5) Följande artiklar ska införas som artiklarna 20a och 20b:

”Artikel 20a

1. Ett förvaltningsbolag ska regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat om de marknader och instrument där det handlar för det förvaltade fondföretagets räkning.

Det ska, för vart och ett av de fondföretag som det förvaltar, tillhandahålla information om de instrument som det handlar med, de marknader där det är medlem eller bedriver aktiv handel och om exponeringarna och innehaven i varje fondföretag. Informationen ska omfatta relevanta identifierare för att koppla de data som tillhandahålls om tillgångar, fondföretag och förvaltningsbolaget till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor.

1a. Ett förvaltningsbolag ska för vart och ett av de fondföretag som det förvaltar lämna följande till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat:

a) Nya arrangemang för hantering av fondföretagets likviditet, inbegripet urval och aktivering av verktyg för likviditetshantering.

b) Fondföretagets aktuella riskprofil.

c) Resultaten av de stresstest som utförs i enlighet med artikel 51.1.

d) Information om delegeringsarrangemang som inbegriper delegering av kollektiva eller diskretionära funktioner för portföljförvaltning eller riskhantering. Uppgifterna ska omfatta följande:

i) Information om delegaterna, med angivande av delegaternas namn och hemvist, om de har nära förbindelser med förvaltningsbolaget och om de är auktoriserade eller reglerade enheter för förvaltning av tillgångar. Informationen ska omfatta delegaternas relevanta identifierare för att koppla den information som tillhandahålls till andra tillsynskällor eller allmänt tillgängliga datakällor.

ii) En förteckning avseende och beskrivning av de verksamheter som rör riskhanterings- och portföljförvaltningsfunktioner som har delegerats.

iii) Om portföljförvaltningsfunktionen delegeras: belopp och procentandel av fondföretagets tillgångar som omfattas av delegeringsarrangemang för portföljförvaltningsfunktionen.

iv) Antal heltidsekvivalenter som förvaltningsbolaget sysselsätter för att övervaka delegeringsarrangemangen.

v) En beskrivning av de regelbundna åtgärder för kundkännedom som förvaltningsbolaget har vidtagit för att upprätthålla översynen över, följa och kontrollera den som delegerats uppgifter, inklusive datum för genomförandet av dessa åtgärder, identifierade problem och, i förekommande fall, de åtgärder och den tidsplan som antagits för att ta itu med dessa problem.

vi) Om det finns arrangemang för vidaredelegering, den information som krävs i leden i–iii om vidaredelegeringar och verksamhet med anknytning till portfölj- och riskhanteringsfunktioner som vidaredelegeras.

vii) Datum då delegeringen och vidaredelegeringen inleds och löper ut.

e) Förteckningen över de medlemsstater där andelarna i fondföretagen faktiskt marknadsförs av förvaltningsbolaget eller av en distributör som agerar för förvaltningsbolagets räkning.

1b. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska säkerställa att all information som samlas in enligt första stycket för alla fondföretag som de utövar tillsyn över och den information som samlas in enligt artikel 7 utan dröjsmål görs tillgänglig för behöriga myndigheter i andra relevanta medlemsstater, Esma och ESRB genom de förfaranden som anges i artiklarna 102–105 om samarbetsavtal och informationsutbyte. De ska utan dröjsmål även lämna information genom dessa förfaranden, och bilateralt till de behöriga myndigheterna i andra direkt berörda medlemsstater, om ett förvaltningsbolag under deras ansvar eller ett fondföretag som förvaltas av det förvaltningsbolaget skulle kunna utgöra en betydande källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut, andra systemviktiga institut i andra medlemsstater eller stabiliteten i det finansiella systemet i en annan medlemsstat.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om följande:

a) Den information som ska rapporteras enligt punkterna 1 och 1a a–c och e. I dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska det också fastställas en lämplig standardiseringsnivå för den information som ska rapporteras i enlighet med punkt 1a d, utan att det införs ytterligare rapporteringsskyldigheter. Esma ska beakta andra rapporteringskrav som förvaltningsbolagen omfattas av och resultaten i den rapport som utfärdats i enlighet med artikel 20b.

b) Rapporteringsfrekvens och tidpunkt.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med närmare uppgifter om

a) format och datastandarder för de rapporter som avses i punkterna 1 och 1a,

b) metoder och arrangemang för inlämning av de rapporter som avses i punkterna 1 och 1a, inbegripet metoder och arrangemang för att standardisera data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, både på unionsnivå och på nationell nivå.

Esma ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den [infoga datum = 36 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera detta direktiv genom att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20b

1. Senast [infoga datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] ska Esma till kommissionen överlämna en rapport om utvecklingen av en integrerad insamling av tillsynsuppgifter, som ska inriktas på lösningar för att
 - a) minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna inom kapitalförvaltningssektorn och andra delar av finanssektorn,
 - b) standardisera data och effektivisera utbyte och användning av data som redan rapporterats enligt unionens rapporteringsramar av en relevant behörig myndighet, både på unionsnivå och på nationell nivå.
2. När Esma utarbetar den rapport som avses i punkt 1 ska den ha ett nära samarbete med Europeiska centralbanken (ECB), övriga europeiska tillsynsmyndigheter och, i förekommande fall, de nationella behöriga myndigheterna.”.

6. Artikel 22a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) förvaringsinstitutet har handlat med all tillbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet vid valet och utnämningen av en tredje part till vilken det avser delegera en del av sina uppgifter, utom när denna tredje part är en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 f i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392*, och fortsätter att handla med all tillbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet vid den regelbundna översynen och fortlöpande kontrollen av varje tredje part till vilken en del av uppgifterna delegerats samt denna parts arrangemang avseende de uppgifter som delegerats till den.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 av den 11 november 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för auktorisationer, tillsyn och operativa krav för värdepapperscentraler (EUT L 65, 10.3.2017, s. 48).”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Vid tillämpning av denna punkt ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av utgivande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 inte anses vara en delegering av depåförvaringsfunktioner. Vid tillämpning av denna punkt ska tillhandahållande av tjänster av en värdepapperscentral som agerar i egenskap av investerande värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 1 f i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/392 anses vara en delegering av depåförvaringsfunktioner.”.

7. I artikel 29.1 ska led b ersättas med följande:

”b) De personer som ingår i investeringsbolagets ledning ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av verksamhet som investeringsbolaget bedriver; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål överlämnas till de behöriga myndigheterna. Med *ledning* avses de personer som, enligt lag eller bolagsordning, företräder investeringsbolaget eller som faktiskt bestämmer bolagets verksamhetsinriktning. Investeringsbolagets verksamhet ska ledas av minst två fysiska personer i unionen som uppfyller dessa villkor och antingen är heltidsanställda eller arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter i förvaltningsbolaget som på heltid har åtagit sig att leda verksamheten i det förvaltningsbolaget.”.

8. Artikel 84.2 och 84.3 ska ersättas med följande:

”2. Med undantag från punkt 1 ska följande gälla:

a) Ett fondföretag får i sina andelsägares intresse tillfälligt senarelägga återköp eller inlösen av dess andelar eller aktivera eller inaktivera ett annat verktyg för likviditetshantering som valts ut i enlighet med artikel 18a.2. I andelsägarnas intresse och för att säkerställa att teckningar och inlösen behandlas till ett rimligt pris får fondföretag också aktivera sidofickor enligt punkt 8 i bilaga IIA, i situationer där fondföretaget inte kan säkerställa en rättvis och korrekt värdering av vissa tillgångar eller där vissa tillgångar har blivit icke omsättningsbara.

b) I andelsägarnas eller allmänhetens intresse får de behöriga myndigheterna i ett fondföretags hemmedlemsstat kräva ett sådant tillfälligt senareläggande av inlösen och teckning som avses i punkt 1 i bilaga IIA.

Det tillfälliga senareläggande och den aktivering av sidofickor som avses i första stycket a får ske endast i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då det är berättigat med hänsyn till andelsägarnas intressen.

3. Fondföretaget ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat när det aktiverar eller inaktiverar senareläggande av inlösen och inlösen spärrar enligt punkterna 1 och 2 i bilaga IIA.

Fondföretaget ska underrätta samma behöriga myndigheter när det aktiverar eller inaktiverar sidofickor enligt punkt 8 i den bilagan, inom en rimlig tidsram innan detta verktyg för likviditetshantering aktiveras eller inaktiveras.

Medlemsstaterna får kräva att fondföretaget underrättar de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat när fondföretaget beslutar att aktivera inlösen i form av apporttillgångar, förlänga uppsägningstiden eller höja likviditetsavgiften, taket för swingfaktorn för swingprissättningen eller den avgift mot utspädning som anges i fondprospektet eller öka skillnaden mellan köp- och säljkurs vid dubbel prissättning för likviditetshanteringsändamål.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat och Esma om alla meddelanden som mottagits i enlighet med denna punkt och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

3a. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater där fondföretaget marknadsför sina andelar och Esma parallellt med att de utövar sina befogenheter enligt punkt 2 b och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

3b. Den behöriga myndigheten i de medlemsstater där ett fondföretag marknadsför sina andelar eller den behöriga myndigheten för förvaltningsbolaget får begära att den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat utövar de befogenheter som anges i punkt 2 b, med angivande av skälen till begäran och underrättelse till Esma och, om det föreligger potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, till ESRB.

3c. Om den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat inte samtycker till den begäran som avses i punkt 3b ska den underrätta den begärande behöriga myndigheten och Esma och därvid ange skälen till detta och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

3d. På grundval av den information som mottagits i enlighet med punkterna 3b och 3c ska Esma avge ett yttrande inom en rimlig tidsram till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat om utövandet av de befogenheter som anges i punkt 2 b.

3e. Om den behöriga myndigheten inte agerar i enlighet med eller inte avser att följa Esmas yttrande enligt punkt 3d ska den underrätta Esma och ange skälen till detta. Esma får offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att följa dess råd, inbegripet de skäl som den behöriga myndigheten anger för den bristande efterlevnaden eller avsikten, såvida inte ett sådant offentliggörande står i strid med andelsägarnas eller allmänhetens legitima intressen eller allvarligt skulle kunna äventyra de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system. Esma ska i förväg underrätta de behöriga myndigheterna om ett sådant offentliggörande.

3f. Esma ska utarbeta riktlinjer med anvisningar som vägleder de behöriga myndigheterna i deras utövande av de befogenheter som anges i punkt 2 b. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska Esma beakta de potentiella konsekvenserna av sådana tillsynsinsatser med tanke på investerarskyddet och den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat eller i unionen.

9. I artikel 98 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Den behöriga myndigheten i fondföretagets värdmedlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat utan dröjsmål vidtar de åtgärder som anges i punkt 2 med angivande av skälen till sin begäran och underrättelse till Esma och, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB.

Den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondföretagets värdmedlemsstat och Esma samt, om det finns potentiella risker för det finansiella systemets stabilitet och integritet, ESRB om de åtgärder som vidtagits samt efterföljande resultat.”.

4. Esma får begära att den behöriga myndigheten lämnar förklaringar till Esma i särskilda fall som utgör ett allvarligt hot mot investerarskyddet, hotar finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller utgör risker för stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.”

11. Följande artikel ska införas som artikel 110a:

”Senast den [infoga datum = 60 månader efter detta direktivs ikraftträdande] och efter den rapport som Esma utarbetat i enlighet med artikel 13.4 ska kommissionen inleda en översyn av den delegeringsordning som fastställs i artikel 13.”.

12. Artikel 112a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den [ange datum för detta direktivs ikraftträdande].”.

b) I punkt 3 ska första meningen ersättas med följande:

”Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”.

c) I punkt 5 ska första meningen ersättas med följande:

”En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

13. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga III till det här direktivet.

14. Texten i bilaga IV till detta direktiv ska läggas till som bilaga IIA.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [ange datum = 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
2. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [...].
3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGOR

till Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv

**om ändring av direktiven 2011/61/EU och 2009/65/EG vad gäller delegeringsarrangemang,
hantering av likviditetsrisker, tillsynsrapportering, tillhandahållande av förvarings- och
depåförvaringstjänster samt låneutgivning från alternativa investeringsfonder**

{SEC(2021) 570 final} - {SWD(2021) 340 final} - {SWD(2021) 341 final}

BILAGA I

I bilaga I ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Låneutgivning för AIF-fondens räkning.

4. Tjänster till specialföretag för värdepapperisering.”.

BILAGA II

”BILAGA V

VERKTYG FÖR LIKVIDITETSHANTERING SOM ÄR TILLGÄNGLIGA FÖR AIF-FÖRVALTARE SOM FÖRVALTAR ÖPPNA AIF-FONDER

1. *Tillfälligt senareläggande av inlösen och teckning*: tillfälligt senareläggande av inlösen och teckning innebär att investerare tillfälligt inte kan lösa in eller köpa aktier eller andelar i fonden.
2. *Inlösen spärr*: en inlösen spärr innebär att aktieägarens rättighet att lösa in sina aktier eller andelar begränsas tillfälligt. Begränsningen är partiell, så att investerarna endast kan lösa in en viss del av sina aktier eller andelar.
3. *Uppsägningstid*: med uppsägningstid avses den tidsfrist inom vilken investerare måste meddela fondförvaltaren att de vill lösa in sina aktier. Användningen av uppsägningstider som ett verktyg för likviditetshantering innebär en förlängning av tidsfristen för förhandsanmälan för att ge fondförvaltaren möjlighet att behandla begäranden om inlösen inom en längre tidsram.
4. *Likviditetsavgifter vid inlösen*: en förutbestämd avgift, uttryckt i procent av investeringen, betalas till fonden av investerarna när de löser in sina aktier i fonden. Det återspeglar kostnaden för att uppnå likviditet och säkerställer att investerare som stannar kvar i fonden inte missgynnas på otillbörligt sätt när andra investerare löser in sina andelar eller aktier under perioden. Likviditetshantering kan medföra en höjning av inlösenavgiften.
5. *Swingprissättning och/eller dubbel prissättning*: dessa prissättningsmekanismer kan användas för att minimera effekterna av fondinlösen och teckningar på investeringsportföljens värde.

Swingprissättning avser justering av det enskilda nettotillgångsvärdet för aktierna eller andelarna i en investeringsfond genom tillämpning på detta pris av en förutbestämd faktor ("swingfaktor") så att det återspeglar kostnaden för fondtransaktioner till följd av investerarverksamhet.

Likviditetshantering kan medföra en ökning av swingfaktorn inom en förutbestämd gräns.

Dubbel prissättning avser beräkningen av två priser vid varje värderingspunkt: säljkursen, till vilken en investerare kan köpa andelar eller aktier i en fond, och köpkursen, till vilken investerarna kan sälja sina andelar eller aktier i en fond. Dessa priser beräknas på grundval av nettotillgångsvärdet per andel eller aktie, som läggs till eller minskas med ett på förhand fastställt belopp som täcker likviditetskostnaderna för varje teckning eller inlösen.

6. *Avgift mot utspädning*: en avgift mot utspädning är en avgift som tas ut av enskilda investerare som utför transaktioner, vilken ska betalas till fonden för att skydda de återstående investerarna från att bära kostnaderna för köp eller försäljning av tillgångar på grund av stora inflöden eller utflöden. En avgift mot utspädning innebär ingen justering av priset på fondens aktier eller andelar. Avgiften beräknas med beaktande av löpande likviditetskostnader och marknadsförhållanden.

7. *Inlösen i form av apporttillgångar*: inlösen i form av apporttillgångar gör det möjligt för fondförvaltaren att tillmötesgå en begäran om inlösen genom att överföra tillgångar som innehas av fonden, i stället för kontanter, till de andels- eller aktieägare som begär inlösen.

8. *Sidofickor*: sidofickor gör det möjligt för fonden att vid exceptionella omständigheter från andra investeringar i investeringsfonden separera vissa investeringar vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har förändrats väsentligt eller blivit osäkra.”.

BILAGA III

I tabellen i bilaga I modul A ska punkt 1.13 ersättas med följande:

1.13. Förfaranden och villkor för återköp eller inlösen av andelar samt omständigheter under vilka återköp eller inlösen får uppskjutas eller andra verktyg för likviditetshantering får aktiveras.

1.13. Förfaranden och villkor för återköp eller inlösen av andelar samt omständigheter under vilka återköp eller inlösen får uppskjutas eller andra verktyg för likviditetshantering får aktiveras. Om investeringsbolaget förvaltar olika delfonder, uppgifter om hur en andelsägare får flytta från en delfond till en annan och vilka avgifter som tillämpas i sådana fall.

BILAGA IV

”BILAGA IIA

VERKTYG FÖR LIKVIDITETSHANTERING SOM ÄR TILLGÄNGLIGA FÖR FONDFÖRETAG

1. *Tillfälligt senareläggande av inlösen och teckning*: tillfälligt senareläggande av inlösen och teckning innebär att investerare tillfälligt inte kan lösa in eller köpa aktier eller andelar i fonden.
2. *Inlösen spärr*: en inlösen spärr innebär att aktieägarens rättighet att lösa in sina andelar begränsas tillfälligt. Begränsningen är partiell, så att investerarna endast kan lösa in en viss del av sina andelar.
3. *Uppsägningstid*: med uppsägningstid avses den tidsfrist för förhandsanmälan inom vilken investerare måste meddela fondförvaltaren att de vill lösa in sina andelar. Användningen av uppsägningstider som ett verktyg för likviditetshantering innebär en förlängning av tidsfristen för förhandsanmälan för att ge fondförvaltaren möjlighet att behandla begäranden om inlösen inom en längre tidsram.
4. *Likviditetsavgifter vid inlösen*: en förutbestämd avgift, uttryckt i procent av investeringen, betalas till fonden av investerarna när de löser in sina andelar i fonden. Den återspeglar kostnaden för att uppnå likviditet och säkerställer att investerare som stannar kvar i fonden inte missgynnas på otillbörligt sätt när andra investerare löser in sina andelar under perioden. Likviditetshantering kan medföra en höjning av inlösenavgiften.
5. *Swingprissättning och/eller dubbel prissättning*: dessa mekanismer kan användas för att minimera effekterna av inlösen och teckningar på investeringsportföljens värde.

Swingprissättning avser justering av det enskilda nettotillgångsvärdet för andelarna i en investeringsfond genom tillämpning på detta pris av en förutbestämd faktor ("swingfaktor") så att det återspeglar kostnaden för fondtransaktioner till följd av investerarverksamhet.

Likviditetshantering kan medföra en ökning av swingfaktorn inom en förutbestämd gräns.

Dubbel prissättning avser beräkningen av två priser vid varje värderingspunkt: säljkursen, till vilken en investerare kan köpa andelar i en fond, och köpkursen, till vilken investerarna kan sälja sina andelar i en fond. Dessa priser beräknas på grundval av nettotillgångsvärdet per andel, som läggs till eller minskas med ett på förhand fastställt belopp som täcker likviditetskostnaderna för varje teckning eller inlösen.

6. *Avgift mot utspädning*: en avgift mot utspädning är en avgift som tas ut av enskilda investerare som utför transaktioner, vilken ska betalas till fonden för att skydda de återstående investerarna från att bära kostnaderna för köp eller försäljning av tillgångar på grund av stora inflöden eller utflöden. En avgift mot utspädning innebär ingen justering av priset på fondens andelar. Avgiften beräknas med beaktande av löpande likviditetskostnader och marknadsförhållanden.

7. *Inlösen i form av apporttillgångar*: inlösen i form av apporttillgångar gör det möjligt för fondförvaltaren att tillmötesgå en begäran om inlösen genom att överföra tillgångar som innehas av fonden, i stället för kontanter, till andelsägare som begär inlösen.

8. *Sidofickor*: sidofickor gör det möjligt för fonden att vid exceptionella omständigheter från andra investeringar i investeringsfonden separera vissa investeringar vars ekonomiska eller rättsliga egenskaper har förändrats väsentligt eller blivit osäkra. Detta får inte leda till att ett fondföretag omvandlas till en fond som inte är fondföretag i enlighet med artikel 1.5 i fondföretagsdirektivet.”.